

ای طالب ملکوت نامهات رسید از مصیبت کبری وفات قرین...

حضرت عبدالبهاء

Original English

۱۷۰

ای طالب ملکوت نامهات رسید از مصیبت کبری وفات قرین محترمت مرقوم نموده بودی آن وجود محترم از حوادث و حالات دنیا آنقدر دل‌تنگ شد که نهایت آرزوی نجات از دنیا داشت اینخاکدان فانی چنین است مخزن آلام و محن است غفلت است که انسانرا نگه میدارد و الا هیچ نفسی در اینعالم راحت نیست از ملوک گرفته تا بمملوک برسد اگر یک جام شیرین دهد در عقب صد جام تلخ دارد اینست شأن این دنیا لهذا انسان عاقل بحیات دنیویّه تعلقی ندارد و اعتمادی ننماید بلکه در بعضی اوقات بینهایت آرزوی وفات کند تا از این اقدار و احزان نجات یابد چنانچه بعضی از شدت اقدار انتحار نمایند.

شما از جهت او مطمئن باشید که غرق دریای عفو و غفران گردد و مظهر لطف و احسان شود تا توانید بکوشید طفل او را تربیت الهی نمائید تا آن طفل چون بلوغ رسد رحمانی باشد نورانی باشد آسمانی باشد *

ORIGINAL

AUDIO